

at den tager $\frac{1}{5}$ af Prisen fra Grønlanderne. Det vilde kun have teoretisk Interesse, og det vilde ikke være værd at mundhugges derom, hvis det ikke ogsaa havde en praktisk Side, men det har det. Og jeg tror ikke, at det ærede Medlem selv, naar han bliver oplyst derom, vil drage de praktiske Konsekvenser af det Standpunkt, som han selv, maaske paavirket af andre uden synderlig selvstændig Overvejelse, har indtaget. Thi hvis man hævder, at dette er Grønlandernes Penge, altsaa en Skat, som opkræves af Grønlandernes Kasse, tør disse Penge selvfølgelig heller ikke anvendes til andre Formaal end dem, der anvises som den rette Anvendelse for disse Midler i „Foreløbige Bestemmelser“. Men hvis man kan give den grønlandske Handel Ret i dens — jeg tror — temmelig ny opfundne Teori om, at det er Danskernes Penge, at det er et Tilskud fra Danmark til Grønlanderne, kommer man ind paa noget, som jeg er bange for, man ogsaa er inde paa, nemlig at man kan anvende disse Penge paa en anden Maade end den her foreskrevne. Men hvis man blot ikke tager denne Konsekvens, kan det teoretisk set være ligegyldigt, enten man kalder det for Grønlandernes Penge eller for den danske Stats Penge, naar man blot fastholder, at de kun kunne anvendes i Henhold til „Foreløbige Bestemmelser“s Regler, og at man ikke fra dansk Side maa tillade sig at disponere over disse Midler paa anden Maade. Jeg skal tillade mig, naar Finansudvalget igen begynder at arbejde, at forsøge paa, og det vil vel nok lykkes mig, gennem Udvalget at faa rettet en Forespørgsel til Indenrigsministeren for at faa en nærmere Redegørelse over, hvilke Midler der i Aarenes Løb er indgaaet i den grønlandske Fællesfond, og hvilken Anvendelse der er gjort af disse Midler. Thi det er mig ikke sikkert bekendt, men det er fra forskellig Side blevet sagt mig, at man med Hensyn til den grønlandske Fællesfonds Midler ved visse Lejligheder har truffet Dispositioner over disse Midler, som ikke ere komne Grønlanderne til gode. Og det er dog sikkert en Konsekvens, som heller ikke det ærede Medlem for Frederiksberg vil drage af det teoretiske Standpunkt, han har indtaget. Det ærede Medlem ønskede, at jeg, om muligt, skulde give Oplysning om, hvor stor Repartitionen var. Men ligesom man har Lov til at tale om Ørkenen Sahara uden at vide, hvor mange Sandkorn der er i den, maa man vel ogsaa have Lov til at tale om grønlandske Forhold uden nøj-

agtig at kunne give Svar paa hvilket som søm helst Spørgsmaal, der rettes til en angaaende Grønland. Jeg har gjort mig megen Flid for at sætte mig ind i disse Forhold, men jeg vil derfor ingenlunde præterdere, at man ikke skulde kunne rette noget Spørgsmaal til mig angaaende grønlandske Forhold, som jeg ikke vilde være i Stand til at svare paa. Men jeg skal give nogle Oplysninger til Vejledning for det ærede Medlem for Frederiksberg. Produktionsværdien for hele Grønland har for Femaaret 1882 til 1887 været 145,665 Kr. eller 14 Kr. 77 Ø. pr. Individ. Heraf blev der svaret i Afgift 29,133 Kr. eller 2 Kr. 95 Ø. pr. Individ. I Aarene 1887—92 var hele Produktionen 136,999 Kr. eller 14 Kr. 44 Ø. pr. Individ. Afgiften var 27,399 Kr. eller 2 Kr. 89 Ø. pr. Individ. I 1892—97 var hele Produktionen 164,066 Kr. eller 15 Kr. 41 Ø. pr. Individ. Afgiften var 32,813 Kr. eller 3 Kr. 8 Ø. pr. Individ. I 1897—1902 var hele Produktionen 169,101 Kr. eller 15 Kr. 30 Ø. pr. Individ. Afgiften var 33,820 Kr. eller 3 Kr. 7 Ø. pr. Individ. Hvad selve Repartitionen — det, der kommer tilbage — angaar, blev der i Femaaret 1887—92 tilbagebetalt i Nordgrønland 1 Kr. 49 Ø. pr. Individ og i Sydgrønland 94 Ø. pr. Individ. I 1892—97 blev der i Nordgrønland betalt 2 Kr. 18 Ø. og i Sydgrønland 89 Ø. pr. Individ. I 1897—1902 blev der i Nordgrønland betalt 2 Kr. 11 Ø. pr. Individ og i Sydgrønland 95 Ø. Saaledes er det efter alle officielle Oplysninger. For saa vidt mig bekendt, er det ikke muligt at oplyse dette Forhold nærmere, saaledes at man kan vide, hvor meget hver enkelt Fanger faar tilbage af, hvad han har ydet. Det skulde ogsaa undre mig meget, hvis det ærede Medlem enten selv kunde nærmere oplyse det eller kunde faa dette at vide andetsteds. Jeg kender ikke nogen Kilde dertil. Men for mig er det ikke i og for sig af afgørende Betydning for Betragtningen af hele dette Forhold. Det er dog en sikker Ting, at disse faa Fingere oppe i Grønland alene selv maa betale deres kommunale Institutioner. Thi hvad vil det dog sige, at man kalder det et Tilskud fra Statskassen? Det er dog ikke saaledes, at man giver dem for deres Varer alt, hvad disse ere værd, alt, hvad der overhovedet kan faas for dem efter frivillig Overenskomst og Handel, og saa bagefter bringer et Tilskud af $\frac{1}{5}$ derop. Forholdet er det, at man fastsætter en vilkaarlig Pris og deraf tager denne Femtedel. Jeg vil dog lade dette teore-